गयाश्राद्धादिभिः पित्र्यैर्व्वेदपाठादिभिर्ज्जपैः ।
तपोभिरुग्रैर्नियमैर्धर्मैर्भूतदयादिभिः ॥ १८ ॥
गुरुशुश्रूषणैः सत्यैर्धर्मैर्वर्णाश्रमोदितैः ।
ज्ञानध्यानादिभिः सम्यक् चरितैर्जन्मजन्मभिः ॥ १९ ॥
न याति तत्परं श्रेयो विष्णुं सर्व्वेश्वरेश्वरं ।
सर्व्वभावैरनाश्रित्य पुराणं पुरुषोत्तमं ॥ २० ॥
अनन्यगतयो मर्त्या भोगिनोऽपि परन्तपाः ।
ज्ञानवैराग्यरहिता ब्रह्मचर्य्यादिवर्ज्जिताः ॥ २१ ॥
सर्वधर्मो जितो विष्णोर्नाममात्रैकजल्पकाः ।
सुखेन यां गतिं यान्ति न तां सर्व्वेऽपि धार्मिकाः ॥ २२ ॥
स्मर्त्तव्यः सततं विष्णुर्व्विस्मर्त्तव्यो न कर्हिचित् ।
सर्वे विधिनिषिद्धाः स्युरेतस्यैव हि किङ्कराः ॥ २३ ॥
किन्तु ब्रह्मादिभिर्देवैः पुरा दृष्टा निरंहसः ।
निर्भयं विष्णुनाम्नैव यथेष्टं पदमागतान् ॥ २४ ॥
अलक्ष्य चात्मनः पूजां सम्यगाराधितो हरिः ।
मया चास्मादपि श्रेष्ठं वाञ्छितोऽयं यतात्मना ॥ २५ ॥
ततः साक्षाज्जगन्नाथः प्रसन्नो भक्तवत्सलः ।
अंशांशेनात्मनो वैतान् पूजयामास केशवः ॥ २६ ॥
देवान् पितॄन् द्विजान् हव्यकव्याशान् करुणामयः ।
ततः प्रभृति पूज्यन्ते त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ २७ ॥
ब्रह्मादयः सुराः सर्व्वे प्रसाद्यं शार्ङ्गधन्वनः ।
माञ्चोवाच तदा मत्तः पूज्यश्रेष्ठो भविष्यसि ॥ २८ ॥